

Snekastningen. For nogle Aar siden blev det jo foranlediget ved en Ketsksag fra Kjøbenhavn's Omegn, ved Dom fastslaaet, at Snekastningen ikke kunde forlanges af disse Personer. At den kun skal kunne ydes paa en billig Maade, er ogsaa min Mening. Saa siger det ærede Medlem, at det er urigtigt at skrive Love paa den Maade, at det bliver overladt en vilkaarlig Afgørelse, hvad der skal ydes. Det kan jeg i sin Almindelighed være ganske enig med ham i; men jeg kan ikke være enig i, at man kan sige, at det er en vilkaarlig Afgørelse, som der her vil blive Tale om. Der kan være Misforståelse med, at det er overladt Kommunerne nærmere at udforme Forpligtelserne, men det er dog Tilfældet i mangfoldige Forhold og navnlig i høj Grad ved den kommunale Skattelov. Jeg veed ikke, hvad man skal sige om Statten paa Formue og Vejlighed. Det paalægges Kommunerne at tilvejebringe de Midler, som de skulle anvende i deres Djemed, ved Skat dels paa Hartkorn, dels paa Formue og Vejlighed efter et Forhold, som ikke fasthætted af Lovgivningsmagten, men som Kommunerne med Amtsraadets Samtykke fasthætte. Saa kommer Ligningen, og den mangler der i den Grad Regler for, at man nok kan sige, der er nogen Vilkaarlighed til Stede. Jeg vil altsaa kun tillade mig at hævde, at det, der sker her, er det samme, som allerede sker nu, og som sker med ethvert kommunalt Paalæg, nemlig at man overlader Kommunen nærmere i det specielle at udføre de Hovedregler, som staa i Lovene. At de Hovedregler, som staa i Loven, maaske paa en vis Maade trænge til nærmere Bestemmelse, det nægter jeg ikke, men jeg har tilladt mig tidligere at nævne, at Grunden til, at man har taget dem op, som man har gjort, er den, at det er et ret vel prøvet Grundlag. Jeg fastholder som min Mening, og jeg tror ikke let, det skal kunne modsiges, at man ikke nogetsteds har taget Bedrift og Folkehold med, undtagen aldeles subsidært, hvor det ikke kan være andet. Det eneste Sted, hvor man har taget det med, er Kjøbenhavn's Amt i dets Regulativ, der siger i § 7: „De Personer, hvilke der ikke kan paalignes Snekastningsarbejde efter foranstaaende Klassifikationer, skulle dog, for saa vidt de have Folkehold, deltage i bemeldte Arbejde.“ Jeg veed ikke, om det er anvendt andetsteds. Det ærede Medlem har efter min Mening ganske Ret i, at det er en daarlige Bestemmelse i Vædringsforslaget Nr. 9, naar der staa opført 1,000 Kr. Assurancefum ved Siden af 1 Td. Hartkorn. Jeg har som sagt ikke kritiseret dette Forhold, men det kan slet ikke

være Meningen at stille disse Størrelser ved Siden af hinanden. For det første skal jeg bemærke, at naar der staa 1,000 Kr. Assurancefum, er det rent galt, thi hvis et andet Vædringsforslag vedtages, kommer der til at staa i Loven, at Assurancefummet under 2,000 Kr. tages ikke i Betragtning. At man maa tage Værdierne fornuftig i Betragtning, er en Selvfølge, og jeg tror ogsaa, at der trænges til en almindelig Regel om, hvorledes Forholdet skal være mellem Assurancefummet og Hartkornet. Jeg skal her atter nævne Regulativet for den Amtsraadsreds, hvor Spørgsmaalet, om jeg saa maa sige, er mest aktuelt, nemlig Kjøbenhavn's Amts Amtsraadsreds. Det vil vist erkendes, at her er Spørgsmaalet meget aktuelt for de Bygningers Vedkommende, som det ærede Medlem dvælede ved, for saa vidt de egentlige Landejendomme maa yde efter Hartkorn, medens Bytsteder og andre Bygninger yde efter Bygningsafgift, d. v. s. efter Assurancefum, og det maa Fabrikkerne ogsaa. For nu kun at holde mig til eet Tal, skal jeg nævne, at 20 Tdr. Hartkorn f. Ets. maa svare 5 Mand i hver Dmgang, men for 20,000 Kroners Forsikringssum svares der 1 Mand i hver Dmgang og 2 Mand i hver anden Dmgang, altsaa saa at sige 1½ Mand i hver Dmgang. Altsaa man bør ordne dette Forhold, og jeg har intet imod, at man gennem en almindelig Bestemmelse sørger for, at det sker. Hvad Folkeholdet angaar, tror jeg ikke, at det vil komme i Betragtning, hvor man kan vælge et af de to første Grundlag. Det ærede Medlem mente, at ved Fabrikker kunde man bruge Folkeholdet som Grundlag, men det kan man ikke; man er nødt til der at bruge Forsikringssummen, thi der er paa Fabrikker intet Folkehold, som er værd at tale om, men der er en stor Forsikringssum. Skulde man gaa efter Folkehold, kunde man kun medtage de saa Folk, der tjene Fabrikanten, og enkelte andre, thi sædvanligvis er der paa Fabrikkerne daglønede Folk, som have Bolig andetsteds. Vil man derfor have Fabrikkerne med, maa man ved dem gaa efter Forsikringssummen. Jeg kan altsaa ikke erkende, at man er gaaet en gal Vej, medmindre man vil sige, at man overhovedet ved Skattelove gaar den gale Vej ved at overlade Kommunerne Udførelsen af Lovenes Enkeltheder. Jeg mener, at de to praktiske Faktorer, man her vil saa at gøre med, ere Hartkornet og Forsikringssummerne, men jeg har intet imod, at der træffes en almindelig Bestemmelse om, hvorledes de skulle staa i Forhold til hinanden; thi jeg er ganske enig i, at det er fuldstændig absurd at stille 1,000 Kr. Assu-